

SYMBOLA
Diuina & Humana
PONTIFICVM
IMPERATORVM
REGVM.
Accessit breuis, &
facilis Isagoge
IAC. TYPOTII.
Tomus Primus.

EX MVSEO
OCTAVII DE
STRADA CIVIS
ROMANI.

S.C.M. SCVLP
TOR EGIIVS
SADELER EXCV
PRAGÆ.
1607.

BALTHASAR CAYMOX. EX.

Cum Priuil. Summi Pontif. & Sac. Cæs. Mis.

Symbola S. Crucis.

6

VI
HIER GEM

Symbola S. Crucis.

VII
H G

Symbola S. Crucis.

VIII
H G

VI. Hierographia gemina.

EN virtutis gemmæ, totidem facies, Temperantiæ & Fortitudinis. Delictiæ enim non est Crux. 6.

1. Si inimitabilis est Christi virtus; Bos ab armento digressus, quod fit, & fieri scribit Aristoteles, ἀλμαγελεῖν vocat, & sub ilice, recubans, solitudinē nobis continentiam, & parsimoniam commendat; Jam enim non despumat in libidinem: & nos si vitaremus contagia; & ut ille, glandifera arbore, nos paucos contenti, pabulum Luxuriæ negaremus, ne tenor vitæ concinnior existeret & dignior Christo, cui vita nostra tanti constitit. Nec taurus solum non instruit, prò pudor! brutum animans; sed nec animans, frenum & canon, quæ de ramo ilicis vides pendere, ut appetitum refrenemus, & rationis canone compescamus.

2. Et hîc bellua nos animat. Rhinoceros est, ad fortitudinem, ut Taurus ad Temperantiam, melius nota Oppiano, quàm Aristoteli. Nam Romæ Pompeius exhibuerat populo: & Emanueli Regi Lusitaniæ exhibuit Cambaja. Fortitudinis exemplar est, quod è duello, quod cum Elephante, propter pasqua perpetuum est, nunquam redeat, ni parva victoria. Mori scilicet mavult, quam vinci. Ad Fortitudinem quoq; spectant, quæ vides de annosa quercu suspensa, Arcus & Pharetra, imò ipsa quercus, quæ suo robore, elidit robur tempestatis, ne dicam temporis. Ita longæva est, quanquam non vires corporis, sed animi robur, animans nos per animantia, plantas, & inanima Natura à nobis requirat. Fortis enim est, qui se ipse vicit: & quibus vulgo pauci reluctantur, si non ratione, recordatione crucis, superavit animi, veluti procellas, impetus.

VII. Hierographia gemina.

Mitia habemus exempla: sequuntur sæviora, planè, ut Medici expediunt acria, si placida remedia langueant; legislatores, si non possunt suffundere, effundunt sanguinem.

1. Ciconia infesta Anguibus; vindicta Dei est, justè in peccata animadvertentis, ut Symbolum sonantiùs loquitur.

2. Anseres vero, quorum imbecilliores, volatu prævertere conantur, & improbi nominantur à Poëta; & fugiunt laurum, vatibus amicam. Hi nos fumus, qui inter nos de improbitate contendimus; & vaticinia salubria fugimus. Miseri & hoc miseres: quod miseri esse volumus: & nolumus Crucis ærumnas momentaneas, anteponeere flagitiorum pœnis sempiternis.

VIII. Hierographia gemina.

Ad spem revocat Mystra animum, tactum conscientia scelerum.

1. Nam hîc Satyrum sententiam loquentem facit oppidò salubrem. Satyrus autem, homo est, ut ille, incupiditates diffluens: hîc enim verè homo non est, sed monstrum hominis. Quicumq; tamen est, salutem sibi promittit, Pentagonum intuens, & à fistula septem cicutis distincta aversus. Hæc scilicet totidem peccata capitalia discriminat: Illud ex duobus Triangulis, Deitatem in Humanitate, & hanc cum illa, mysticè repræsentat. Est enim in Deitate & humanitate Trias, quam D. Augustinus, tantopere veneratur atq; admiratur.

2. Istic Simiam, turpissimam bestiam, simillimam nostri, pari pietate